jõ kenä perenies ei näeve, sõs polaud
kenä sinä ne tervõ polament ütse soar
jõ „pisukõnd" ellegi ütsen! —
Ütsikõnd kenne perenies jomaan
„pisukandä", jõ korjõ poig oli sedä
jõlen kõndä soanu, et perenies „pisu
kõndä teeb. —
Ütsikõnd nellägõ ütte mundu korja pois
minnu enne perenied sahna jõ
tünies soandelawa ala,
Perõst tulen perenies jõ nakanu: pis
kõndä" tegemä, pois tenna lawa alt
nah jõrgi, nõnda kudas perenies e
ken kennu: —
Perenike „pisukõnd" soanu walmis
olen kõike ilm punane „kuk". —
Korjõpois agga oli tegenis mant üt
sõno naitsõ kõnda ütlemu, selle per
soanu tenna „kuk" ütte jälaga. —
Perenike „kuk" minnu wara enne
tegijale, ütsinä, agga korjõpoisal om
i olle minnu, mutt ku ütelnu:
„Las tenna kaeb, nüll minu mõtte ka
jõlle näest õra."
Korjõpois „kuk" lennanu wõrati pe
ti ätsa, jõ nii perenike „kuk" wari
tulen, kõttan mundu näeat kõisel
õra. — Perenikel minnu sina käis,
et „pisukõnd" talle warandut e
ne tenna, jõ andan kõisele pois
„kukele" kõrd nato kõnne. —

Hämmuli wallas.

„pisukõnnel" minnu na sina käis,
„et to ilma asjandõ pisa soanu, jõ
tõnu annõ perenieke kere polanda.
? 4
Ütsikõnd nüüd perenies soanu ora, et
„pisukõnd" tenna aidan wargil käinu, jõ
wõtan eatseg. tuli, minnu aitu watti
pidämä, ogo tuli panna waka ala, et
„pisukõnd" tuled ei näe, kuda tulep. —
Enne neskõnd tulen „pois" aitu, enne
kosiangust sissi, ku wahati. —
Perenies rabanu pooe kellerkinni,
pistan alle kosiangus ütte, jõ tõm
kan mõnu tuli wana alt wällä, —
jõ näanu, et punane poinge kaeb
nee salve meele põlgedesi jõ kõgen.
Perenikel olen käis pikka pume maen,
selega oli to terä" nüttan sesi ku
to rai õra wõsinu oli olen. —
Ütsikõnd 5
Ütsikõnd jõlen panna üitse pe
renies käis perenieke „pisukanna"
oma mennu põle „pikkapu põnas
se kinni. — Ütel põnas polaenu, agga
ei olle perie õra wah polaenu. —
Sesi ku sõnnani „kell 8 kom" olen ja
nine tuli põnan nõtta. —
? 6
Selest pisukannast, nelle põle to
tegenis mant igä nellägõ ütte
klem tiene wed kaeva käe nimbe